

den private sundhedssektor, herunder klager vedrørende brud på orienteringsretten, jf. § 2 i lov nr. 547 af 24. juni 2005 om klage- og erstatningsadgang i sundhedsvæsenet.

Både forælderen, der er blevet nægtet oplysninger samt deltagelse i sociale aktiviteter, og forældremyndighedsindehaveren kan klage over en afgørelse truffet af de i § 23, stk. 1 og 2 nævnte myndigheder. Alle afgørelser om orientering truffet efter § 23, stk. 3, kan påklages, uanset på hvilket niveau beslutningen er truffet. Det er således op til den pågældende myndighed eller institution at beslutte, hvilke personer, der er bemyndiget til at træffe afgørelse efter bestemmelsen. En kommune kan således f.eks. beslutte, at afgørelser om orienteringsretten delegeres til et anbringelsessted.

Klageadgangen er begrænset til situationer, hvor retten til orientering helt eller delvist er nægtet i konkrete tilfælde, hvor skolen eller børneinstitutionen har nægtet at udlevere dokumenter om barnets forhold, og hvor skolen eller børneinstitutionen har undladt at orientere om generelle sociale aktiviteter eller har nægtet den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, adgang til de pågældende begivenheder.

Det er i vidt omfang overladt til den enkelte myndighed, institution mv. at tilrettelægge, hvordan og i hvilket omfang, der skal ske orientering. Statsforvaltningen skal alene foretage en prøvelse af, om der er handlet inden for rammerne af det skøn, som myndigheden mv. er givet i medfør af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 23.

Statsforvaltningens afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Efter 4. pkt. kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender (Familiestyrelsen), dog efter anmodning optage en sag til behandling, når det skønnes, at sagen har principiel eller generel betydning. En anmodning om, at Familiestyrelsen optager en sag til behandling, kan indgives af forældrene, myndigheden, institutionen, lægen, tandlægen eller statsforvaltningen.

Der henvises til pkt. 4.11.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 41

Bemyndigelser

Bestemmelsen indeholder bemyndigelse til at udfærdige administrative forskrifter. Nr. 1, 4 og 5 svarer indholdsmæssig til den gældende lovs bestemmelse i § 31, stk. 2, med den tilføjelse, at behandling af sager om barnets bopæl er medtaget.

I nr. 1 udvides den gældende bemyndigelse til at fastsætte regler om behandling af sager om forældremyndighed og samvær mv. til også at omfatter sager om barnets bopæl. Denne bestemmelse giver også mulighed for at fastsætte regler om indholdet af et *samværsdokument*. Når statsforvaltningen træffer afgørelse om samvær udstedes et dokument – samværsresolutionen – hvori det fastsatte eller aftalte samvær er præciseret: Samværets start- og sluttidspunkter, afhentnings- og afleveringssteder, eventuelle vilkår for samværet mv. Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for familie- og forbrugeranliggender mulighed for at indføje nogle standardbestemmelser om udøvelsen af samvær i disse afgørelser, herunder om bortfald af samvær i ferier og højtider, transport af barnet, fordeling af udgifterne til transport i forbindelse med samværet mv. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at indføje en bestemmelse om, at bopælsforælderen vil kunne kræve barnet tilbagegivet ved fogedrettens bistand efter retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 3, efter afslutningen af en samværsperiode, hvis samværsforælderen ikke tilbagegiver barnet, også når der er fælles forældremyndighed. Disse standardbestemmelser vil altid kunne fraviges, jf. lovforslagets § 21, stk. 1.

Efter nr. 2 kan der fastsættes nærmere regler om behandling af sager om barnets transport i forbindelse med samvær, herunder forældrenes afholdelse af udgifter hertil. Der henvises til lovforslagets § 21, stk. 3, hvorefter statsforvaltningen kan træffe afgørelse om transport af barnet i forbindelse med samvær og om afholdelse af udgifter hertil. Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere retningslinjer for statsforvaltningernes behandling af sager herom, herunder om forældrenes afholdelse af udgifter til transport i forbindelse med samvær.

Ved nr. 3 er der indsat mulighed for at udfærdige administrative forskrifter om overvåget samvær.

Nr. 4 giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om anmeldelse af aftaler om forældremyndighed og var tidligere indeholdt i den gældende § 31, stk. 2.

Nr. 5 giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om børnesagkyndig rådgivning, børnesagkyndige undersøgelser og konfliktmægling og var tidligere, bortset fra de børnesagkyndige undersøgelser, indeholdt i den gældende § 31, stk. 2.

Nr. 6 indebærer, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte bestemmelser om behandling af klager. Denne bemyndigelse omfatter også muligheden for at fastsætte bestemmelser om, at en eller flere statsforvaltninger skal behandle klager